

ПОЛЬЩА ЗАНЕПОКОСНА ФРАНЦУСЬКО-РОСІЙСЬКОЮ УГОДОЮ

ВАРШАВА. — До Польщі приїхав французький міністер закордонних справ, П'єр Лявалле, щоб передати їй Польщу до французько-російської угоди.

Польський уряд на всі способи показує Франції своє невдоволення з російсько-французької угоди. Як Лявалле приїхав до Варшави, уряд поспішався за те, щоб його не витали остенційно й тому звернувся його поїзд на меншу станцію, де не було нікого крім представників уряду й преси.

ФРАНЦІЯ ХОЧЕ ПОМОЧІ АНГЛІЙ ПРОТИ ІТАЛІЇ.
ЛОНДОН. — Англійська преса й уряд чимраз більше заклопотані можливістю війни Італії проти Абіссинії.

Французький уряд просив уряд англійський, щоб на спілку з ним напер на уряд Італії, щоб він заперстав ворожі кроки в Африці.

ЗНАВЦІ ПРО ПАМ'ЯТНИК ШЕВЧЕНКОВИ В ХАРКОВІ.

ЛьВІВ. — В ч. 9 журналу „Назустріч" поміщено статтю українського мистця Павла Ковжуну про пам'ятник Шевченка у Харкові під заголовком „300 тон падаєстау". В тій статті критик признає, що різьбар М. Манізер та архітект Ландбаг, творці пам'ятника Шевченка, виконали свою працю як фахівці з петиізмом, зробили все можливе, щоб дати монумент якнайкращий. Він признає, що навіть усі робітники, що працювали над монументом, були гарні люди, про що свідчать їх спогади в пресі. А проте пам'ятника не можна вважати за досягнення української мистецької культури. Якія праця була спочивала в руках українських мистців, пише Ковжун, отих, що живуть на Україні, чи таких як Архипенко, що живуть поза границями України, то тоді було б інакше. Пам'ятник Шевченка є твором грубого натуралізму, що є в Советх признаний офіційним мистецтвом. А як стоїть справа з мистецького боку, то бачимо з таких знавців Ковжуна:

„З мистецького боку пам'ятник більше як скромний. Силіветка пам'ятника робить пражіння якоїсь театральної дії, без зв'язку з собою, а не зв'язного, гармонійного, скомпонованого твору. „Вийшло так, що це не монумент, а бронзова ілюстрація якоїсь складної дії людей, різкого часу і різких станів, історичні моменти, події з моментами напівсучасними, в характері алегорії". „Група з миколайських часів „салдата" або „червоногвардійця" з селянином з похилим прапором — естетично несприймальна, чужа навіть такій композиції".

Найбільше слово у справі пам'ятника мала спеціально до цього zorganizована „політична комісія", з якої він одини член не грівши навіть елементарним знанням з обсягу мистецтва. Тому: „Пам'ятник Шевченку в Харкові, при величезних зусиллях праці, ніяк не осигнув своєї мети, а тимби́ше не став ні твором українського мистецтва, ні пам'ятником геніальному поетові, мистцеві в житті, людини з перекрученою душею — в одній особі і бунтареві і творцеві. Не може він бути українським мистецьким твором уже й тому, що не має в собі ніяких українських мистецьких елементів, що для автора пам'ятника залишилися чужі, неперейняті, а може й незнані".

РОЗУМНІ ЖЕЛАННЯ.

ЛьВІВ. — Між старокраєвими великодними бажаннями знаходимо такі „Веселих і тверезих Свят".

НИШАТЬ СТАРИЙ КИІВ.

ЛьВІВ. — З Києва доносять, що большевики нищать старі будівлі Києва. Між іншим знесено старинне кладовище „Аскольдову Могилу", де поховані герої, молоді студенти, що ввали в нерівний бій з червоним найзномом під Крутами, і Січові Стрільці Черник, Загаєвич і товариші, що ввали в бій під Мотовилівкою. Ті могили знищено.

РІДНИЙ КРАЙ І АМЕРИКАНСЬКА ІМІГРАЦІЯ.

ЛьВІВ. — Під таким заголовком розміщено великодню числі „Діла" статтю д-ра Любомира Макарушки, генерального секретаря УНДО. В тій статті він порушив справу взаємновідносин між краєм і українською заокеанською еміграцією, оспираючись на інформації, які висилає з Америки до „Діла" д-р С. Демидчук. Читаємо так: „Д-р Демидчук висловив погляд, що українська америкаńska преса не зовсім правильно і з національного становища не все доцільно реагує на політичні події в рідному краї". У зв'язку з тим автор приходить до такого висновку:

„Частина української американської преси не дає про те, щоб вірно інформувати про відносини в Старому Краю; вона задовольняється ролею ментора у відносинах до тих кругів і до тих осіб, які відповідають за цілість національного життя в Старому Краю. Ця преса обмежується до критики провідних чинників у Старому Краю, вона їх лає,

ФРАКИ Й ПРИВАТНІ АВТА В МОСКВІ.

Як повідомляє московський кореспондент „Кельніше Цайтунг", Юст, на останній виставі в Москві виставили не тільки балетні сукні пань, але і перший советський фрак, що зрештою зовсім нічим не ріжниться від гарно вишитих фраків капіталістичної Європи. — Число осіб, що мають приватний самохід, у Москві раз-у-раз збільшується. Багато людей дістали авто від уряду як нагороду або премію. Інші виграли самоходи на лотерії. В Москві тепер є 779 приватних машин і 1,200 приватних мотоциклів.

НОВА МЕТОДА ЛІКУВАННЯ.

До Німеччини за згодою уряду приїхав японський лікар д-р Гіокхуши Такіма, великий спеціаліст в „акупунктурі" — стародавній метод лікування в Японії за допомогою уколів і випалювання різних місць на людському тілі. Гіокхуши нещодавно видавав на горах і безсоннцю. Бераліські лікарі, не маючи змоги помогти йому, порадили стрібувати новою метою.

ВПАВ У КРИНИЦЮ.

30-літній фермер Олександра Галічук в Айтуні, Саск., копан криницю. Коли його витягли з неї, під самим верхом уперся шнур і він упав 23 стопи вниз на дно криниці. Його витягнуто доверху після нещасливого випадку, з пошкодженням ногою і іншими пошкодженнями. Відставлений до шпиталю, приходить до здоров'я.

УМЕРЛА „ЧУДОДІЛНА" ДІВЧИНА.

Всім миль від Оттави померла на фармі 19-літня „чудоділ" дівчина, Мейрі Ан Гравел. Вона була хворою мотори крою. Тому мислячи „чудо" і силу і до неї почали приходити нещадні люди для лікування. Троє лікарів „доказували", що померла дівчина їх викликала. Пани Ахмед Плуатр вже замислюючи мислячи ходити на мильніх. Вона вийшла з дому „чудоділ" дівчини без мильні і тепер зовсім уже здорова. Алфред Норманд має спаралізовану руку й ногу. Він мисля підпирати пальцею. Померла дівчина злилася його злилася. Тепер він чужим зовсім добре зцілений вухом. Мислячи люди з такою пошаною відносяться до померлої дівчини, що мабуть збудують калічку на тому місці, де вона похована.

часто-густо в неперебірчивий спосіб, та вказує їм шляхи і напрямки їх поступування. І те роблять не тільки якісь невеличкі неважкі провінційні пресові органи; це робить, на жаль, і частина поважної української преси. І вона не в силі охоронитися від такої невідповідальної політичної демагогії. Виходить наскрізь дивовиждна ситуація. Деякі пресові українські американські органи вмішуються активно в політику Старого Краю, кричуть на своїх сторінках потягнення старокраєвого політичного проводу, а при тим усім виявляють повне незнання дійсності та реальних умовин, серед яких жие та в яких працює громадянство Старого Краю".

Ві змісту цієї статті виходить, що злочин американсько-української національної преси полягає в тому, що вона підіграє в Америці допомогти бойовій акції й критикує краєвий провід за його політичну супроти Польщі, визнаючи її угодовською, нерозумною і шкідливою.

П. С. СВИФТ РОЗКАЗУЄ ПРО НОВУ РІТНУ УКРАЇНИ.

Недавно повернувся з подорожі по советській Україні кореспондент лондонського тижневика „Евнер", П. С. Свифт. Він подорожував без советських провідників, отже й міг загнати туди, де советські повожати не водять чужинців. Ось як представляє він теперішню Україну:

„Спустосені поля тягнуться, як далеко сявче око. Подорожній є найбільше вражений повною відсутністю худоби та звірят. Ніде не видно ні вола, ні корови; а як де і побачити коня, то це самі кістки, обтнінені шкірою, і його страшний вигляд вже лаяке. Підчас переїзду, що тривав 12 днів, ми не бачили жадного коби та собачи; вони згинували раніше від людей. Не видно теж ніякої домашньої птиці. Господарства є цілком спустосені. Ще доїжджаючи до Немирова (колись найбільшата околиця), ми перелізли через невелике село, що нахорухе 29 господарств. Усі хати стояли пустками, з вибитими шибками й зо спустосеніми дворами і садками. В цілій околиці ніякої живої худоби. На око здиблювало запитання наш погонич пояснив, що всі населення вислано на Сибір. У 1932 р. це село ухвалили не йти в колгоспи і жити своєю господарством, а за це сконфіскували в нього подорожні збожа. Коли наступного року не зародило і селяни почали хотіти ретити, перелучувачи голод, то за це покороваці їх вислали на Сибір". Своєю статтю автор кінчить закликом до світу: „Україна жде свого визволення".

УСПИХИ КІНОВОЇ АРТИСТКИ.

Кінова артистка Тамара Десні, з походження Росіянка, яку наказали виїхати з Англії, дістала з різних кіноів краю від 40 Англіїх листів, щоб стала їх кінжкою. Таким робом вона, як англіська підданка, зможе залишитися в Англії. Артистка, на жаль, замужня, і не могла прийняти відноної пропозиції. Покинула англіська поліція дозволила їй залишитися у Лондоні ще рік.

СЕЛО ВЕЛІТНІВ.

Бретонське село Анмер має 150 мешканців разом від 1.80 до 2 метрів. Париські біологи та гігієністи вислали туди окрему комісію, щоб прослідити, які причини цього надмірного їх росту. Вчені ствердили, що велітні визначаються дуже складним умовин розвитком. Є збогид, що деякі скандинави у землі, змішані з поживною, впливають на цей неприродний фізичний прояв.

ЗАБОРОНА УКРАЇНСЬКИХ ІМПРЕЗ.

Від кількох місяців не можуть українські установи в Сянчїні добитися дозволу від староства на найневинніші імпреди. Не вільно давати ні аматорських вистав, ні концертів, ні відітати. Ось кружковий „Р. Ш." заборонило староство уладити відітати про відводження села в Морохові, Мокрім та Боску, ось філя „Просвіти" а Сяноці не може відіграти пєси „Бєсталанна", ось у селі Чертежі заборонено аматорські виставу і т. д. і т. д. А одиникий мотив усіх тих заборон — огляд на „публічну безпеку".

МАМИ — БЕСПІ.

Недавно тому знайшли селяни з Чорногузу (Вуковина) у криниці коби жидівського окопища труп дитини-дівчинки. Жандармерія ствердила, що дівчинка мала більше-менше роков і в насмереді задше, а потім кинено у криницю. Арештовано дівчину Засинку, що призналася до вчині під деревом скриницю, в якій був труп новонародженої дитини. Здається, що дитину насмереді задшула, а потім підкинула під дерево кримінальна мама.

НОВА ВИПРАВА ПО СКАРБИ.

До Казаблїки прибув на днях англійський корабель „Верасіті", що плаве на острові Кокос, положений на Тихому океані, шукати скарбів, які зберегли там, як каже поголоща, пера сто роками пірати. За тою поголощою скарбів представляють вартість 25 мільїонів фунтів стерлінгів. Залогова корабель складається з капітана Артура Мак Фарлена, геолога, двоє інженірів, двоє жидів залоги і п'ятьох моряків техніків. Виправа забезпечена всіма потрібними приладами. Капітан Фарлен вірить, що йому вдасться знайти скарбів, бо вже підчас попередньої експедиції знайшов поодинокі золоті монети. Остров Кокос невеличкий, 6 км. довгий, 5 км. широкій і є вулканічного походження. Лежить до рєпублики Коста-Рика, яку держить на йому свою залогоу в силі 10 років. Ця залогоу й має бути охороною для англійської експедиції. Поправа буде пильнувати сподіваний скарбів в інтересі своєї уряду.

ДОКТОР ЦЕЛЯРИЙ.

Большевїцька „Правда" пише: „В місті Одесі жие хірург Целярій. Операції над хорими доктор назначує без збоги родия, а часто і проти дозволу самої пацієнтки. З різними доктор устійня зовсім новий спосіб розмови: саркастичну насмішливість з легкого примішкою хуліганства. Це робить він на те, щоб до нього не приходили хорі. — Яксь Рогінська (Жидівка) приїхала до Целярія запитати про стан своєї хорой матери. — Зайдіть до мене на квартиру вчором, поговоримо... Коли Рогінська приїхала ввечері до лічниці і запитала про стан своєї хорой матери, доктор покрутив головою, лукаво засміявся і відповів: „Щоб пригорнути, не може бути й мови". В тій формі доктор повідомив Рогінську про смерть її матери. Пізніше доктор Целярій додав: „Ті Єврей думують, що мають довго жити. Який книговець дав на це поспівду?"

БОРІТЬБА МІЖ ПРЕЗИДЕНТОМ І СЕНАТОМ ЗА „НАЙРУ"

ВАШИНГТОН. — Між президентом Рузвельтом і провідниками демократичної більшості в сенаті прийшло до отвертого зриву за питання, на як довго треба продовжити обов'язуючу силу закону про відбоду краю.

Сенатська більшість стоїть за те, щоб продовжити „Найру" тільки до 1-го квітня 1936-го року, тоді, як президент хотів би продовження на повні два роки. Президент дав це визначно до зрозуміння провідникам демократів, але ці далі стоять на своїх. Вони кажуть: як президент хоче довгого продовження, хай постарється, щоб прихильники уряду в палаті послів переперли перші це продовження.

БОРІТЬБА ЗА БАНКОВИЙ ЗАКОН.

ВАШИНГТОН. — Як заповіджено бою при ухваленню банкового законопроект в палаті послів багатов сенаторів почали проти цієї ухвали зав'язувати опозицію. Провідником опозиції є сенатор Глас, відомий знавець банкових справ.

Як голова банкового комітету, сенатор Глас почав негайно переслудування в справі цього проекту й підчас переслудування гостро нападів на прихильників проекту, що ставали перед комітетом як свідки.

ЛІТНИЧІ МАНЕВРИ ОТОЧЕНІ ТАЙНОЮ.

ГОНОЛЮЛО. — Що сталося далі з 46 літаками, котрі вилетіли звідси збитою формацією в дорогу до Мидвей Айленду, не відомо, бо уряд наложив на всі вістки про ці маневри цензуру. Не вільно подавати вісток про ці маневри ні газетам, ні радіом.

Деякі газети догадуються, що уряд хоче переконатися про практичність вилету літаків з воєнних кораблів та осідання літаків на покладах ливучих кораблів.

БОРІТЬБА ЗА БОНУС ЗАГОСТРОСТІСЬ.

ВАШИНГТОН. — Коли прихильники бонусового закону Петмена агітували зав'язую серед членів конгресу, щоб зеднати досить голосів на переголосування вета президента, за закон Петмена заляється в публічній промові Джесі Джонс, предсідник Реконструкційної Фінансової Корпорації.

УРЯД ВИТАЄ АДМІРАЛА БІРДА З ПОВОРОТОМ З БІГУНА.

ВАШИНГТОН. — Федеральний уряд з президентом Рузвельтом на чолі витав офіційно віне адмірала Бірда, коли він висівся з корабля, вертаючись зі своєї виправи до південного бігуна.

Президент Рузвельт у своїй привітальній промові підніс заслуги виправи для ріжних галузей науки.

БАТЬКО АРЕШТОВАНИЙ ЗА СМЕРТЬ П'ЯТОХ ОСІБ.

НЬЮ ЙОРК. — Дня 29-го березня почали тут хорити члени родини Фредерика Гросса, 49-літнього урядовця одної хемічної компанії. По якійсь часі всі померли: Наперед померло 10-літній син, три дні по ним 3-літній, потім умерла 38-літня жінка Гросса, Катерина, а ще пізніше інші діти: 5-літній син та дві дочки, з котрих одна мала 7 літ, а друга півтора року.

Вимерті цілої родини в такім короткій часі збудило підозріння владі. Хоч лікарі, що оглядали умерлих, приписали смерть природним причинам, поліція почала слідство. Зроблено автопсію тіл і в них відкрито отруту, таліум сульфат, який вживався в промислі. Поліція переконалася, що отрута походила зі складів підприємства, в котрім працював батько родини. Батька арештовано.

Поліція ще не знає мотиву залочну; хіба, що йому тяжко було удержувати родину за 20 доларів на тиждень, яку він діставав за свою роботу.

ВИПОСІВАВ \$125,000 ВІД ТЕСТЯ.

ШАРЛОТ (Норт Каролайна). — Присячні судді признали 29-літнього Ф. Брендонуса Смитови відшкодування в сумі 125,000 доларів від його тестя за те, що цей своїм намовам довів свою дочку розвести зі своїм чоловіком, позовником Ф. Брендонусом Смитом.

Підчас процесу, що викликав широке зацікавлення, батько знавав, що він не впливав на дочку, щоб вона розвелася. Дочка сама з'являла, що вона позовника не любила, що вона вийшла за нього для маетку та що батько її до розводу не намовляв.

Позовник поставив свідків, які збивали кожне твердження жінки. Він знавав, що йому було тяжко працювати, ніж перед шлюбом, що жувів часто пильнувати жінку, як вона влилася.

— Гість напминає готелевого
слугу:
— Прошу не помилитися та
не заміняти моїх черевиків на
інші.
— То виключене, прошу па-
на, бо всі інші мають цілі пі-
дошви!

ПОЧТОВА СКРИНКА

Питання: Скільки натуралізований громадянин має платити за одержання паспорту на виїзд за границю? Куди мешканцеві маленького містечка звертатися по повні інформації в справі паспорту та одержання відповідної аплікації?

Відповідь: Означена оплата виносить \$9, котру платити кожний американський громадянин, тутешнього чи чужинського роду, а за додатковий один долар за внесення аплікації, тобто разом \$10. Потрібно аплікацію можна дістати від секретаря федерального суду, або на листове жадання від Department of State, Passport Division, Washington, D. C.

Питання: Мій товариш був депортований 1924 року до його рідного краю за нелегальний приїзд. Пятнадцять місяців пізніше одержав імміграційний візу та повернувся як квітний іммігрант. Він багетаст старішню про горожанство тому, що хотів його наговорити, що його по депортуції пустали до Злучених Держав через помічника.

Відповідь: Від 4 березня 1929 р. чужинець, котрий був депортований, не може бути повернутий до Злучених Держав, хіба як дістане на це спеціальний дозвіл від секретаря праці. Ваш приятель повернувся до Злучених Держав перед ухваленням того закону, котрого, розуміється, не можна до нього приміняти. В той час, як він повертався, депортований міг поновити приїхати після одного року по депортуції. Тому ваш товариш не може мати найменшого побоювання старатися про горожанство.

Питання: Чи це правда, що конгрес прийняв закон, котрим дозволяє чужинцям, що приїздили нелегально перед 1 липня 1924 року, реституватися так, щоби могли набути горожанство?

Відповідь: Це неправда. Відповідно до теперішніх законів, тільки ті, що приїхали нелегально перед 3 червня 1921 року, можуть легалізувати свій побут через реституцію. Це однак не відноситься до політичних чи релігійних збіжних, котрі мають право реституції, якщо їх не можна було депортувати перед 1 липня 1933 року, та коли відповідають іншим вимогам того закону. Речення того виняткового права починається з днем 3 червня 1935 року.

Ще перед кількома роками внесено до конгресу законопроект на продовження привілей реституції тим, котрі приїхали між 3 червня 1921 та 1 липня 1924 року. Інший проект недавно вис департамент праці, а саме, щоб чужинець, який проживав у Злучених Державах безперервно десять років, міг реституватися. Однак

згадані пропозиції ще не поплили від обидва конгресу.

Питання: Як два роки знаходжуся без праці, але не подавався на одержування публічної допомоги. Однак я бажав би дістати яку працю з федерального уряду, за якими ріжних публічних робіт. Як можна таке заняття дістати?

Відповідь: Вбogi та безробітні люди дістають допомогою працю виключно з місцевого допомогового бюра. Першешньо мабути мають ті, котрі одержують допомогу в готівці. Їх вичеркує з допомогового списку і дадуть працю за заплатою, не більше як п'ятдесят доларів на місяць. Той, хто знаходиться у крайній потребі, повинен без вагання записатися у локальний допомоговий бюр на роботу.

Питання: Від чого мого приїзду до Злучених Держав, себ-бю від 1921 року, я живу в малому містечку, де не було великої школи. По англійськи говорю дуже слабо, а читати та пишу теж таксамо. Чи можна дістати перші горожанські папери?

Відповідь: Апліканти не переходять іспиту при вибиранні перших паперів, ані знання англійської мови не вимагають від них. Коли пам'ятаєте дату свого приїзду та назву корабля, на якому приїхали, можете зараз внести аплікацію на перші папери. Дистанце формуляр ч. А-2213 у найближчому натуралізаційному бюрі та пошпрости його, щоби вам виповнилося. Додаткувши дві фотографії та \$2.50 почтовим реказом, треба переслати пошпрости листом до найближчого натуралізаційного бюра на адресу, вказану на аплікації. Других \$2.50 платитися з суду при одержуванні паперів. Два роки пізніше будете управлені внести прохання на повне горожанство і тільки тоді вимагають від апліканта зложити іспиту на доказ, чи знає він про основні факти відносно американського правління і історії.

ФЛС.

БОЖЕВІЛІЯ З НУЖДИ.

В селі Кшиж під Тарновом батько дев'ятеро дітей, Станіслав Пилець, скористав з того, що його жінка пішла до Тарнова, завіз п'ятеро своїх дрібних дітей до комир, зв'язав їм руки й завазав очі, а потім пружинним ножем позарізував. Опісля поклав свої жертви по старшині на підлогу, зачинаючи від 8-літнього сина, а кінчаючи на 2-літній донці. Злочинець відвався сам і в руки поліції в Тарнові. Він каже, що вже два місяці поживав з п'яною убивства, а зробив це з безробіття та тому, бо від 1-го квітня він втрапив мешканця. Божевілія і розвірення ривачіно!

ВИКАЗ ДОПОМОГ УДІЛЕНИХ ЧЕРЕЗ УКРАЇНСЬКИЙ КОМІТЕТ ДОПОМОГИ ЛЕМКІВЦІМ У ЛЬВОВІ.

До дня 15 квітня 1935 року одержали допомогу такі села:

Світкова Велика, пов. Ясло, на руки о. Дмитра Ступака	зл. 100.00
Бортне, пов. Горлиці, на руки о. Івана Булата	150.00
Фальоринка, пов. Новий Санч, на руки о. Василія Хробака	100.00
Малашів, пов. Горлиці, на руки о. Павла Шурфата	150.00
Завалка Романівська, пов. Сніп, на руки о. М. Желандицького	200.00
Розтока Велика, пов. Новий Санч, на руки Емліана Павлика	100.00
Свіркава Руська, пов. Ясло, на руки Василя Судика	100.00
Мачина Велика, пов. Горлиці, на руки Марії Бубулик	100.00
Усте Руське, пов. Горлиці, на руки Івана Басалиги	100.00
Зашош, пов. Новий Санч, на руки о. Івана Камчара	200.00
Перегино, пов. Горлиці, на руки Василя Костики	100.00
Гладшів, пов. Горлиці, на руки о. Андрія Запучка	100.00
Крипа, пов. Горлиці, на руки о. Володимира Гайдученка	100.00
Баниця, пов. Горлиці, на руки Петра Фаска, сина Івана	100.00
Мулик, пов. Новий Санч, на руки о. Івана Бугери	100.00
Лелюхив, пов. Новий Санч, на руки Івана Костева	150.00
Похороник, пов. Новий Санч, на руки о. Павла Валухи	100.00
Воловеч, пов. Горлиці, на руки о. Володимира Гайдученка	100.00
Вірхня, пов. Горлиці, на руки о. Андрія Запучка	100.00
Жидич, пов. Горлиці, на руки о. Володимира Ардана	100.00
Ясьош, пов. Горлиці, на руки о. Володимира Гайдученка	100.00
Смерковець, пов. Горлиці, на руки о. Василя Шевчука	100.00
Королева Руська, пов. Новий Санч, на руки о. І. Височанського	100.00
Будилерів, пов. Новий Санч, на руки о. Володимира Костицини	100.00
Конечна, пов. Горлиці, на руки Прокопа Урбана	100.00

В кількох випадках розділено допомогу не лише на ті села, до котрих вислано гроші, але також і на сусідні села, що належать до тієї самої парохії. Допомогу розділяють дрібними квітами тим, які потерпіли від минулорічної повені і найбільше тієї допомоги потребували. Крім вище наведених збірних допомог вислано ще 100 злотих на лікування хворих дітей з околиці Риманова через тамтешнього лікаря і уділено дрібних особистих допомог на суму 140 злотих.

Досі розділено разом 3,190 злотих. Гроші на допомогу Лемківщині просимо вислати на адресу: Земельний Банк Гіпотечний у Львові, вул. Садовською 14, з диспискою „На рахунок Лемківського комітету“, а всі писма до того комітету просимо слати на адресу: Михайло Мавчик, Львів, вул. Косинська 3.

Всі українські часописи просимо передрукувати що оповістку.

GEORGE J. SAVAGE ЛИТОВСЬКИЙ - УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Наша услуга достойна, вірна в часі смутку.

Жіноча прислуга для пань.

Вважайте до того, що є правдивий приятель Українців.

1063 NORTH ST. Phone: MAIN 6629.

ROCHESTER, N. Y.

EAGLE REGALIA CO.

Виробляє: ПРАПОРИ, ЦЕРКОВНІ ХОРУГВИ, ЛЕНТИ, ВІДЗНАКИ, СТЯЖКОВІ ВІДЗНАКИ, БРАТСЬКІ ПЕРСТЕНІ І ПЕЧАТКИ.

Коли вище братство, товариство чи стверджує хоча буть дозволеним, хай піде на замовлення на пробу.

Каталоги, інформації і пробні звори висламо Вам на висті.

298 BROADWAY. NEW YORK, N. Y.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА“.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

НЬО ЙОРК, Н. Й.

На Рідну Школу.

Комітет Рідної Школи в Нью Йорку переписав до Об'єднання \$132.60 для Рідної Школи в старому криві, а то: 1) Заход Червоного Хреста Союзом Гетьманів Державників, сот. 10-го, окр. V. в Нью Йорку зібрано в церкві св. Юрія \$103.60.

Збірка переведено в квітні неділю, Великодні свята і в неділю провиді.

2) Збірка в пушки при церкві св. Юрія, Стефана Гіса з доурочення пр. св. Михайла, від. I. Провідники, принесла \$29.

При цій нагоді ньюйорський комітет Рідної Школи допомогло імя I. Савицького, як жертвования \$2 в часі ньюйорського віча 14 квітня.

НЬО ЙОРК, Н. Й.

На просвіті щодня для Лемківщини.

На повищу ціля заколадував Гурток Молоді \$44.65.

Жерували по \$2: о. Тарнавський, В. Босий, А. Гелета; по \$1: П. Копчак, Дорка Мор, В. Баран, П. Тупик, Павліна Сілай, С. А. Пельс, Марія Мегілай, І. Гузіла, Р. Кукура, Р. Луцишин, Д. Павлич, Калічук, К. Базік, І. Чайка, А. І. Кальба, В. Себод, Н. Форемський, Карин Роман, С. Базар, Марія Мартинюк, Павліна Авраменко, М. Бучко, Анна Гладунова, Анна Гораль, М. Сурмач, А. Кіменко, С. Дзвонек, М. Близник, Катерина Платош, Н. Н. \$1.05; М. Шегрин 75 ц.; по 50 ц.: І. Калпач, Я. Копчак, С. Подложевич, А. Марко, І. Бабінець, М. Журат, Ольга Вертуш, Тома 3, В. Г. Перей; по 25 ц.: Олександра Копчак, Марія Присташ, Я. Росці, М. Комісник, Г. Мазярський, П. Сабат, Дж. Болт, А. К., Марія Тандиряк, Н. Н. Дрібніми датами 35 ц.

Колядували: Михайло Котлярчик, Григорій Цап, Михайло Сапка, Степан А. Пельс, Василь Себод, Євасвета Луцко, Анна Луцишин, Марія Солтані в Румі Москеріні.

Коляда другого гуртка молоді:

Жертву зложили: Б. Кисувський \$1.60; по \$1: Г. Цап, М. Голік, Платон, М. Сапка, Томічок, М. Цапик, Польнянський, С. Базар, С. Костельний, М. Легавичук, М. Сова, М. Босаківський, С. Мельник, Т. Копка, О. Роман; по 50 ц.: Т. Чех, Салік, Валася, Ольга Вірнічук, Кохановський, Е. Дубинюк, Н. Н.; А. Фальбух 35 ц.; К. Кондратчук 30 ц.; Ситницький 25 ц. — Загальна сума \$20.90.

Жерували: Михайло Котлярчик, Григорій Цап, Михайло Сапка, Степан А. Пельс, Василь Себод, Євасвета Луцко, Анна Луцишин, Марія Солтані в Румі Москеріні.

Коляда другого гуртка молоді:

Жертву зложили: Б. Кисувський \$1.60; по \$1: Г. Цап, М. Голік, Платон, М. Сапка, Томічок, М. Цапик, Польнянський, С. Базар, С. Костельний, М. Легавичук, М. Сова, М. Босаківський, С. Мельник, Т. Копка, О. Роман; по 50 ц.: Т. Чех, Салік, Валася, Ольга Вірнічук, Кохановський, Е. Дубинюк, Н. Н.; А. Фальбух 35 ц.; К. Кондратчук 30 ц.; Ситницький 25 ц. — Загальна сума \$20.90.

Колядували: Михайло Котлярчик, Григорій Цап, Михайло Сапка, Степан А. Пельс, Василь Себод, Євасвета Луцко, Анна Луцишин, Марія Солтані в Румі Москеріні.

Коляда другого гуртка молоді:

Жертву зложили: Б. Кисувський \$1.60; по \$1: Г. Цап, М. Голік, Платон, М. Сапка, Томічок, М. Цапик, Польнянський, С. Базар, С. Костельний, М. Легавичук, М. Сова, М. Босаківський, С. Мельник, Т. Копка, О. Роман; по 50 ц.: Т. Чех, Салік, Валася, Ольга Вірнічук, Кохановський, Е. Дубинюк, Н. Н.; А. Фальбух 35 ц.; К. Кондратчук 30 ц.; Ситницький 25 ц. — Загальна сума \$20.90.

Колядували: Михайло Котлярчик, Григорій Цап, Михайло Сапка, Степан А. Пельс, Василь Себод, Євасвета Луцко, Анна Луцишин, Марія Солтані в Румі Москеріні.

Коляда другого гуртка молоді:

Жертву зложили: Б. Кисувський \$1.60; по \$1: Г. Цап, М. Голік, Платон, М. Сапка, Томічок, М. Цапик, Польнянський, С. Базар, С. Костельний, М. Легавичук, М. Сова, М. Босаківський, С. Мельник, Т. Копка, О. Роман; по 50 ц.: Т. Чех, Салік, Валася, Ольга Вірнічук, Кохановський, Е. Дубинюк, Н. Н.; А. Фальбух 35 ц.; К. Кондратчук 30 ц.; Ситницький 25 ц. — Загальна сума \$20.90.

ма \$20.90. — Розходу було \$2.95. — Осталось \$17.95.

Колядували: Михайло Журат, Ольга Вірнічук, І. Василь Мельник.

Теодор Чорний в Віллінгтоні, Дел., перевів збірку на лістку ч. 204.

Жерували: бр. св. І. Хрестителя, відділ 247 У. Н. Союз, \$2; Т. Чорний \$1; Т. Гуай \$1; по 50 ц.: Н. Кравчишин, П. Сас, Т. Трут, М. Васильюк, М. Маринішин; І. Гичка 25 ц. — Дрібними датами 40 ц. — Загальна сума \$7.15.

Ті гроші пересладо до Комітету Допомоги Лемківщині в Нью Йорку.

Сестрицтво Непорочного Зачаття Пр. Д. М. з Перт Абой, Н. Дж., на лістку ч. 48 пересладо гроші в сумі \$5 теж на руки Комітету.

Збірка на ліст в Нью Йорку. Мислѣ Копчак зібрав на лістку ч. 14: П. Тупик \$1.10; Дорка Мор \$1; В. Баран \$1; по 50 ц.: М. Релета, А. Кілепач; А. Копчак 25 ц.; решта дрібніми. — Разом \$4.45.

Іван Роман зібрав на лістку ч. 8: по \$1: Ю. Калитчук, П. Петров; по 50 ц.: І. Ринч, В. Кобзар, І. Діта; по 25 ц.: І. Павошч, Е. Генія; Кругальчак. — Разом \$4.

Мислѣ Журат зібрав на лістку ч. 6: С. Ротельський \$2; по 50 ц.: С. Костюк, М. Журат, Анна Барік 25 ц. Решта дрібніми. — Разом \$3.35.

Григорій Цап зібрав на лістку ч. 2: Д. Павлич \$1; по 50 ц.: В. Босий, В. Тарнопольський, В. Медак; по 25 ц.: Марія Фурка, Дж. Скач, М. Шегрин. Решта дрібніми. — Разом \$3.35.

Теодор Копка зібрав на лістку ч. 5: по \$1: М. Бойчук, І. Калінін; по 50 ц.: А. Гелета, М. Ларчук; по 25 ц.: — Разом \$3.25.

Стефан Костів зібрав на лістку ч. 43: М. Борон \$1; по 50 ц.: С. Костів, І. Сивак; по 25 ц.: І. Поліщук, В. Скомський. — Разом \$5.50.

Михайло Сапка зібрав на лістку ч. 10: по \$1: Н. Настія, Г. Гимчишин, І. Сапка, Джов О. Дрібними 15 ц. — Разом \$1.15.

За часопис „Наш Лемко“ зібрано \$4.20.

Загальна сума з коляд, лістків і часопис „Наш Лемко“ виносить \$101, які висламо через Об'єднання до Просвіти у Львові на руки Лемківської Комісії.

Призначено: \$1 \$57.15 на 100 примірників „Наш Лемко“, як щорічна передплата.

\$2 \$19 на 50 примірників „Лемківщина“, як щорічна передплата.

\$4 звернено редакції „Наш Лемко“ за надіслані часописи.

\$10 призначено на господарські книжки для 8 селян із ліського повіту, котрі сидять у тюрмі, на руки д-ра

Степана Ванчицького, а по перерахунок мають бути звернені до мандаруних бібліотек. \$108.5 призначено на книжки до мандаруних бібліотек.

Комітет щиро дякує всім організаціям, жертвованиям і тим, що переслали збірки, і бачно щиро прає.

Визнаємо теж усі громади до спільної праці для розвитку Лемківщини.

За Комітет: Степан А. Пельс, президент; Олександр Роман, секретар; Іван Чайка, касир.

МОЛОДОМУ ДРУГОВИ

Лист був бува виставою на риз. Раз цвіт розцвітають. А на короткий людський вік. Раз молодість буває.

Зривай же цвіт на весні. Тоді, як розцвітають. Шануй же молодість твою. Не вернеться, мимуться.

Із чаші мудрости усім. Наполю ум нектаром. Цілоб юні дні в життя твоє. Не змарнувались даром.

П. І.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

УКРАЇНСЬКА РОДИНА
пошукує хлопця влітку за сном. Першешньо має сирота від української родини, і знаючи українську мову, від 7 до 9 років. По інформації треба голоситися на адресу: L. B. c/o „СВОБОДА“, P. O. Box 346, Jersey City, N. J.

ФАРМА НА ПРОДАЖ

100 акрів, близько міста і селища, 80 акрів чистої землі, 20 акрів ріс. Діа 10 кімнат, бори, цукрові будинки, всі машини і інше. Все в ідеальній пораді. 10 акрів ріс, 100 курей, 2 коні. Ціна \$10,000. Треба \$2,000. По інформації голоситися на адресу: 110-111

D. U. S. H.

84 E. 7th St., NEW YORK CITY

Пошукує МАРІ ГАВРИШ, літ. 15-16 стіт і 3 чаш висока, червоносині волосся, пішла з дому ще 2-го вересня 1933 року і досі не вернулася. Хлопчик, який пішов з нею, одержав \$200 нагороду. Всі інформації про нього просимо прислати на адресу: 100-101 MARY KOVACH (Mama), P. O. Box 273, Manville, N. J.

ВЗОРІ

КНИЖКА, РИТКИ до виконання Д. М. С. І. Степановича рин. Інші по каталогу до.

UKRAINIAN BAZAR, 170 E. 4th St., New York, N. Y.

Д-р МИХАЙЛО ЯНКОВИЧ
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР-ХІРУРГ.

Українське Товариство.
Бік 1-3 по вулиці 11, бік 6-8 асфальт. В неїліт після утом.
637 50. 12th St., NEWARK, N. J.
Tel. Elgslow 3-1657.

Д-р ЮРІЙ АНДРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР-ХІРУРГ І АКУШЕР

321 E. 18th STREET, between 1st and 2nd Avenues.

NEW YORK, N. Y.
Tel. GRAMERCY 5-2410.

Ураховні години: рано від 10 до 12, ввечір від 6 до 8, а в неділю від 10 до 12.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНІМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ В БРОК, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦАХ

129 E. 7th STREET, NEW YORK, N. Y.

Tel.: Orchard 4-2568

ТАРЗАН І ПРОЛЕВ.

Відділ з 8 чоловіків шукав у високій траві коли під гонили, але вони не могли знати й сліду Обровського, славного колись бігуна, що мав грати Пролєва в фільмовій обравку Ормена. Накінцє валка почала посуватися далі, сума, мовчавива. Під вечір вони знайшли місце під новий табір.

Сумно виправа засіла до вечері. Майже ніхто не бачив і ніхто ні слова не сказав про це, що Наомі Медисон, слава зірка з Голівуду, прислугувала їм до вечері. Їх мозки були заняті трагічними подіями дня, чорною будучістю та дивною долею Обровського...

Як Басути напали на валку, Станіслав Обровський знайшовся в найбільшій перекомі свого життя. Він одичавив по своїх рідних чудову будову тіла, але оточення його все захоплювало й пестило. Він усе дивувався, як він може добути з себе стільки відваги, скільки від нього ждало його оточення. Ось тут була його проба.

Як тільки поспішався перший рій стріли, він скочив з воза, на котрім їхав, та втік у високу траву. Як протидірався крізь неї, то поводився, як утікаюче звір: він думав тільки про те, як йому втекти. Але не вийшов іще і декіль кроків, коли стрінувся лише в лице з неамериканським чорним дикуном.

(23)